

gørelsens krav, og i andre tilfælde afstår de fra at søge beskyttelse, fordi der ikke består noget rimeligt forhold mellem besværlighederne i forbindelse med anmeldelsen og værdien af den eneret, loven giver.

Beskyttelsen er, hvis den opnås, effektiv, for så vidt angår eftergørelser, men der er ingen beskyttelse mod forevisning af fotografiet i erhvervsmæssigt øjemed, f. eks. kan en fremviser basere et program helt og holdent på erhvervsmæssig forevisning ved lysbilleder el. lign. af en fotografs frembringelser uden nogen kompensation til fotografen. Der er heller ingen beskyttelse mod forevisning i fjernsyn og ingen „droit moral“.

I virkeligheden kan man sige, at der for tiden ikke findes nogen virksom fotografibeskyttelse i Danmark. Fotografilovene i de andre nordiske lande står langt over den danske, men betragtes i øvrigt desuagtet som mangelfulde og forældede.

En revision af loven af 1911 synes derfor i høj grad ønskelig og er nu også nødvendig, for at Danmark skal kunne ratificere den i 1948 i Bruxelles reviderede Bernerkonvention om beskyttelse af litterære og kunstneriske værker. De fotografiske arbejder har hidtil været nævnt særskilt i konventionens art. 3, der blot pålagde konventionslandene at yde en beskyttelse, men overlod dennes nærmere udformning til de nationale lovgivninger. Ved revisionen i 1948 udgik art. 3, og fotografierne optoges i opregningen i art. 2 af de litterære og kunstneriske værker, der skal nyde ophavsretlig beskyttelse. Heraf følger bl. a., at Danmark ved at tiltræde konventionen forpligter sig til også for fotografiernes vedkommende at yde en beskyttelse uafhængig af iagttagelsen af formaliteter. Forpligtelsen i henhold til konventionen gælder dog kun sådanne fotografier, der opfylder betingelserne for at kunne betragtes som kunstværker (eventuelt litterære eller videnskabelige værker). Konventionens art. 7, stk. 3, tillader desuden landene at fastsætte en kortere beskyttelsestid for fotografier end for andre værker.

Efter den stilling, Bernerkonventionen nu indtager til fotografibeskyttelsen, ville det i og for sig være nærliggende at lade de mere kvalificerede fotografier indgå under ophavsretsloven, eventuelt med en kortere beskyttelsestid end andre værker. For de øvrige fotografier, som efter den almindelige mening også bør have et retsværn, kunne man da ved specialbestemmelser i ophavsretslovens kap. V. eller i særlig lov etablere en mindre vidtgående beskyttelse.

Inden for den kreds af sagkyndige, der har beskæftiget sig med udarbejdelsen af udkastene

til nye ophavsrets- og fotografilove, har det dog været den overvejende opfattelse, at man bør bevare den i alle de nordiske lande gældende ordning, hvorefter fotografibeskyttelsen reguleres ved en særlig lov, således at fotografierne holdes helt uden for ophavsretsloven, medens der på den anden side i fotografiloven gives beskyttelse af alle fotografiske billeder uden hensyn til art og kvalitet.

Man undgår herved de vanskeligheder, der under et system med to love og to forskellige former for beskyttelse ville opstå med hensyn til grænse-udragnet mellem de fotografier, der findes værdige til den egentlige ophavsretlige beskyttelse, og dem, der alene kan behandles efter de specielle fotografiregler.

De foreliggende udkast er udarbejdet i overensstemmelse med foranstående, jfr. herved forslaget til lov om ophavsret § 10, hvori det hedder, at fotografiske billeder ikke omfattes af loven.

Enhedsloven forudsætter, at reglerne bliver af en sådan beskaffenhed, at de tilfredsstiller det beskyttelsesbehov, som må anses at foreligge for den mere kvalificerede gruppe af fotografier. Dette medfører ganske vist, at reglerne for den store mængde af mindre kvalificerede fotografier bliver mere vidtgående end strengt nødvendigt for denne kategori. Men ulemperne herved er formentlig uden synderlig betydning. Også inden for ophavsretten i almindelighed gælder det i øvrigt, at beskyttelsesreglerne er udformet med tanke på de mest værdifulde frembringelser.

Lovforslaget er udarbejdet efter de ovenfor angivne retningslinier, og reglerne er således tænkt at skulle gælde *alle* fotografiske billeder. Bestemmelserne ligger nær op ad de ophavsretlige beskyttelsesforskrifter og vil i det væsentlige give fotografierne samme beskyttelse som de egentlige åndsværker. Den vigtigste afvigelse består i, at beskyttelsestiden er kortere end efter ophavsretsloven.

Til § 1.

Bestemmelsen tillægger den, der fremstiller et fotografisk billede, visse beføjelser, der skal gøre det muligt for ham økonomisk at udnytte det fremstillede billede.

Ved fotografiske billeder forstås billeder, der er blevet til ved lysbølgens indvirken på lysfølsomme materialer. I almindelighed er der tale om synligt lys, men også billeder, der er frembragt ved anden strålepåvirkning som f. eks. røntgenbilleder, omfattes af udtrykket.

Det fotografiske billede, der beskyttes, er således det negativ eller det papir, som lysbølgerne eller